

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 8 năm 2023

Số 668

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Có nên phá hoại hay không?
- 2) Lợi dụng để mưu lợi tốt không?
- 3) Mưu lợi để làm gì?
- 4) Thương mình tốt không?
- 5) Quý yêu Trời có tốt không ?
- 6) Thiếu nợ người khác tốt hay xấu?
- 7) Quý yêu Trời có hữu ích không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 18/11/2005 12:33 AM Hỏi: Có nên phá hoại hay không? Đáp: Thưa nên xây dựng tốt hơn. Kệ: Kiên nhẫn xây dựng quý hơn hết Nhịn nhục dễ tha thứ hơn động Khai triển tâm thân khỏi lòng vòng Dứt khoát giúp đỡ hơn lợi dụng.	2) San Diego, 19-11-2005 12:41 AM Hỏi: Lợi dụng để mưu lợi tốt không? Đáp: Thưa lợi dụng để mưu lợi không tốt. Kệ: Lợi dụng kiếm lời đều không tốt Cuối cùng thất bại tâm bất ổn Gieo duyên tận độ là đều tốt Giúp đỡ khi cần quý hơn vàng.
3) San Diego, 20-11-2005 12:50 AM Hỏi: Mưu lợi để làm gì? Đáp: Thưa mưu lợi là đều không tốt. Kệ: Mưu lợi cho mình càng loạn động Tự hại không hay khó ước mong Khai triển tâm thân là càng quý Quý tướng Trời cao không bỏ mình.	4) San Diego, 21-11-2005 12:57 AM Hỏi: Thương mình tốt không? Đáp: Thưa thương mình mới chịu tu. Kệ: Tự tu tự tiến là cần thiết Tự đạt quân bình tâm ổn định Xuất hồn học đạo trí phân minh Tình thương đạo đức rõ hành trình.
5) San Diego, 22-11-2005 1:05 PM Hỏi: Quý yêu Trời có tốt không ? Đáp: Thưa quý yêu Trời sẽ may mắn. Kệ : Thanh quang ban chiếu cùng xây dựng Trí tuệ phân minh đường tiến hóa Khai triển chính mình duyên tận độ Quý Trời thương Phật niệm Nam Mô.	6) San Diego, 23-11-2005 1:18 PM Hỏi: Thiếu nợ người khác tốt hay xấu? Đáp: Thưa thiếu nợ người khác phải tự ăn năn. Kệ: Thiếu nợ thế gian khó về Trời Ăn năn tu tiến triển hợp thời Sửa mình là chánh tướng nhớ Trời Thanh quang ban chiếu hợp thời tu.
7) San Diego, 24-11-2005 1:29 PM Hỏi: Quý yêu Trời có hữu ích không? Đáp: Thưa quý yêu Trời rất hữu ích. Kệ: Phân minh đời đạo tạo thành lời Thương yêu tha thứ tiến hợp thời Tình thương đạo đức tỏa thành lời Quy y Phật Pháp Trời độ cho.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 28 (tiếp theo)

...
“*Luôn luôn thức giấc hợp thời*”: Lúc nào mình cũng thức giấc hợp thời. Mình biết vừa nói vừa nghe thì mình hiểu cái sáng suốt của mình ở bên trong phân định đến đâu rồi, nó hợp thời. Còn nếu các bạn không lui về sáng suốt của các bạn, các bạn sẽ bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh. Phải dừng tiến rồi chẳng ghi tánh đời. Luôn luôn thức giấc hợp thời, thấy sự sai lầm của mình, trở về với mình để tu sửa. Khi mình thấy ông đó làm phép thần thông hay quá, là chuyện của ông. Chuyện của tôi chưa có, tôi phải lui về lo tu phân tôi, rồi một ngày kia tôi sẽ đạt được thần thông y như ông kia. Không có gì đâu mà phải đáng ngại. Nhiều người thấy vậy quý lạ, sợ đủ thứ hết đâu có tiến được.

“*Tình thương ban rải đời đời tiến thẳng*”: Trời đất đã sắp sẵn cho các bạn rồi, trong cuộc hành hương từ kiếp này tới kiếp kia, kiếp nọ. Các bạn cứ dày công đi tới, đi tới... đi tới mãi sẽ tiến hóa. Mà các bạn không chịu đi tới và ý lại thấy cái hay đó và muốn nhờ cái hay đó giúp đỡ thì các bạn sẽ bị gạt. Các bạn đi coi những ảo thuật gia này kia nọ, các bạn tưởng ảo thuật gia hay lắm sao. Ảo thuật gia cũng phải lo đói, cũng sợ chết, cũng nhiều chuyện giải quyết không được. Họ hay trong lúc đó là mảnh lời tay chân lẹ thôi chứ thiệt ra không phải, duy chỉ có sự sáng suốt thôi! Tất cả những tài cán gì ở thế gian này không sáng suốt là đều bỏ, giục hết thấy. Cho nên, chúng ta tu là đi về sự sáng suốt, giữ lấy sự sáng suốt thì chúng ta không bao giờ bị kẹt. Thần, Tiên, Thánh xuống thế gian xưng danh gì thầy kệ, là sự thành công của Ngài. Còn sự thành công của tôi khác, tôi phải lo.

Tu thì phải đi lên mới đúng. Nếu càng tu càng lệ thuộc thì không bao giờ tiến. Hóa giải là chơn pháp, cô động bất minh là lệ thuộc ý tà. Chúng ta không minh, thì chúng ta không nên cô động. Tôi không minh, tôi nên xa. Cái gì tôi hiểu thì tôi học, còn không hiểu thì thôi. Ở bên trên không có chấp chúng ta và không buộc chúng ta học. Chính chúng ta ràng buộc chúng ta mà thôi!

“*Tiến lên phải vượt nhiều tầng*”: Khi chúng ta tiến lên từ hạ thừa, trung thừa, thượng thừa trong bản thể các bạn. Từ lỗ rốn sắp xuống đó là hạ thừa, hư cảnh. Từ con tim sắp lên là trung giới. Từ bộ đầu đi lên mới hòa cảm với hư không, thì mỗi tầng chúng ta phải vượt qua. Cho nên phải dày công, phải kiên trì mới có. Các bạn không có kiên trì thì tiến đạt làm sao đạt được. Dùng lý luận đâu có giúp các bạn được, nhưng mà hành trì đó là quan trọng.

“*Thấy không mà có mở phần cảm giao*”: Tôi tu như vậy chắc được gì? Sau này chắc tôi làm ma làm quỷ, nhưng không đâu! Không bao giờ bị cái đó đâu các bạn đừng sợ. Các bạn chịu kèm chế tham thiền rồi lúc đó nó khác.

“*Điền thanh điền giải nhiều mẫu*”: Điền các bạn thanh rồi, các bạn hiểu tất cả nhiều mẫu. Tất cả những chuyện gì linh động của thế gian thì các bạn rõ hết.

“*Tâm thân tự đạt cao sâu tâm người*”: Cái tâm mình thành rồi đạt, hiểu tâm ý của muôn loài vạn vật mới tiến được. Quy hồn quy vía thì phải tiến giải không ngừng. Càng tu thì càng làm việc nhiều hơn, thực hiện tình thương và đạo đức, phân giải rõ rệt, thực hành đến mức nào hay mức nấy. Chúng ta luôn luôn tùy theo khả năng sẵn có mà thực hành, chớ đừng có nói rằng anh A tu nhiều giờ, anh B tu ít giờ. Khả năng tôi có bấy nhiêu đó thì tôi tu bấy nhiêu đó thôi. Đâu có buộc tôi giống người kia được bởi vì trình độ tôi đi từ từ. Ở thế gian mắt, mũi, tai, miệng, phân ra anh hai, anh ba, anh tư nhưng mà anh nào cũng khác nhau. Mỗi người một trình độ khác nhau làm sao đi chung một lối được. Cho nên phải từ từ tiến hóa, không nên chê ai nhưng chỉ sửa mình để tiến hóa mà thôi.

Còn những phần bị nhập, đó là tham lam động loạn thôi chứ chẳng có gì hết. Không nên tham lam động loạn thì không bao giờ bị những chuyện đó. Tham lam động loạn! Tu mà còn muốn tu hơn người ta, rồi muốn ông Trời nhập xác, muốn ông Phật nhập xác. Đó là tự hại lấy mình mà thôi! Nhưng mà cái tánh tham lam của nó phải cho nó học, học một thời

gian rồi nó hoảng, bữa sau nó không dám nữa, nó thức giấc lần lần. Đó cũng là bài học của chính nó mà thôi chứ không có gì hết. Người mà bị nhập xác, đó cũng là bài học thôi.

Còn chúng ta đây, bất cứ tôn giáo nào, bất cứ thiêng liêng nào xuống chúng ta đón nhận về chơn lý. Chúng ta nghe về chơn lý, sự thật vậy thôi để chúng ta tu, chớ không phải chúng ta nghe mà mê tín, bởi vì chúng ta đã có cái pháp kêu bằng hóa giải. Cái

phần nào nó vô cái máy này mà Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đánh văng ra là không bao giờ còn lưu được nữa. Cái đó không thích hợp với nó. Cái phần mà thích hợp thì lâng lâng sáng suốt đi lên nhẹ nhàng không bị kẹt. Cho nên chúng ta tu là sáng suốt chớ không phải tu mà mê muội.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Dương Minh Thủy là bà Trần Thị Út sanh ngày 17 tháng 10 năm 1940, tại Gò Công Việt Nam, vừa mới qua đời lúc 6 giờ chiều ngày 7 tháng 8 năm 2023 tại Atlanta, Georgia, hưởng thọ 83 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Dương Minh Thủy thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 16 tháng 8 năm 1969

Mâu ni ngũ sắc đồng luân chuyển
Khuyến rữ đường tu hợp pháp huyền
Tiên Phật hiện hình chung giác thế
Bến mê tự thoát nổi duyên liền

Phật Người hai giới chẳng riêng
Tâm ta tức Phật nổi liền vui tươi
Không không mà có nức cười
Thế gian mất thị người người đắm mê
Chạy theo tiền của ê chề
Quên mình, quên họ, quên về cõi Tiên
Tóm thâu tạo cảnh ưu phiền
Đắn đo đủ thứ lập riêng cực hình
Làm sao bảo hộ được mình
Bản thân khỏi chết nổi tình thế sanh
Xe tơ kết tóc dệt màn
Đổi thay thay đổi tự đành tự cam
Bàng hoàng đến nỗi tham lam
Chẳng còn lý trí xét am nội tình

Động tâm hồn vía bất minh
Đâu dè trụ hóa thân hình chẳng hay
Hồn ở nơi tim hằng ngày
Vía thời cai quản ở ngay rún người
Nam hồn dương điển đẹp tươi
Vía là âm điển hợp nơi bên ngoài
Nữ hồn âm điển phân oai
Vía là dương điển bên ngoài phát huy
Âm dương tương chiếu không ly
Thế gian chuyển điển sân si hoài hoài
Giận rồi hết giận tại ai?
Ghét rồi hết ghét vậy sai chỗ nào?
Bất phân luận xét thấp cao
Tấn công mãnh liệt ào ào rồi thôi
Khổ tâm đi đứng lại ngồi
Xét mình xét họ ai tồi hơn ai?
Chúc cho các bạn an bài
Nội tâm xét thế phân hai đạo đời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

100. CHUYỆN SẮC THÂN BÁT LẠC (Tiền Thân Asatarupa)

Chính đẳng, không phải ngọt...,

Câu chuyện này, khi ở tại rừng Kundadhano gần thành Kundiya, bậc Đạo Sư đã kể về nữ cư sĩ Suppavasa, con gái vua Koliya. Lúc bấy giờ, nữ cư sĩ ấy mang thai đã bảy năm chịu đau đớn khi sanh đến bảy ngày, cảm thọ rất khốc liệt. Dầu bị khổ đau khốc liệt, nàng vẫn chịu đựng với ba tư niệm này: “Chánh Đẳng Giác là bậc Thế Tôn, Ngài thuyết pháp để đoạn trừ đau khổ như vậy. Tăng chúng, đệ tử của Thế Tôn, khéo hành trì để đoạn trừ đau khổ như vậy. Đại an lạc là Niết bàn, tại đây, đau khổ không có mặt”. Ngài cho gọi chồng lại, bảo chồng đến yết kiến bậc Đạo Sư, trình Ngài biết tình trạng của nàng và những lời đánh lẽ của nàng.

Sau khi nghe những lời đánh lẽ, bậc Đạo Sư liền chú nguyện: “Mong rằng Suppavasa, con gái vua Koliya được an lạc, được khỏe mạnh và nàng sẽ sanh ra đứa con trai khỏe mạnh”. Nhờ lời nói ấy của Thế Tôn, Suppavasa, con gái vua Koliya, an lạc khỏe mạnh, sanh ra được một đứa con trai khỏe mạnh!

Chồng nàng đi về nhà, thấy nàng đã sanh được con trai nói:

- Ôi thật vi diệu thay!

Và tâm tư ông hết sức khâm phục đại thần lực vi diệu của Như Lai. Sau khi sanh con, Suppavasa muốn cúng dường trong bảy ngày cho chúng Tăng với Đức Phật là vị cầm đầu, liền bảo chồng đi mời.

Lúc bấy giờ, Đức Phật và Tăng chúng đã được một tín chủ của Đại Mục-kiền-liên mời cúng

dường trong bảy ngày. Bậc Đạo Sư muốn tạo cơ hội cho Suppavasa cúng dường, liền cử người đến bậc Trưởng lão, tin cho Trưởng lão biết là Ngài đã nhận sự cúng dường của Suppavasa trong bảy ngày với chúng Tỳ kheo.

Đến ngày thứ bảy, Suppavasa mặc áo đẹp cho đứa con tên là Sivali, bảo con đánh lễ bậc Đạo Sư và chúng Tỳ kheo tăng. Tuần tự thứ lớp, đứa con được đưa đến Trưởng lão Xá-lợi-phất lão thân mật đón tiếp đứa trẻ và hỏi:

- Này Sivali, mọi việc đều tốt đẹp với con chăng?

Đứa trẻ liền nói với lão trưởng:

- Thưa Tôn giả, sao con có thể an lạc được? Trong bảy năm, con đã sống trong bình máu.

Suppavasa nghe vậy, hết sức hoan hỉ nói:

- Con tôi mới có bảy ngày, đã thảo luận với bậc Tướng quân Chánh pháp về vấn đề giác ngộ.

Bậc Đạo Sư hỏi:

- Này Suppavasa, con có muốn các con trai khác như vậy không?

- Bạch Thế Tôn, nếu có được bảy đứa con trai như vậy, con cũng muốn.

Sau khi nói lời cảm hứng, bậc Đạo Sư hoan hỉ khích lệ và đi về. Thiếu niên Sivali, vào năm thứ bảy, hiến tâm mình cho đạo, và xuất gia. Khi tuổi được đầy đủ, vị ấy thọ đại giới, làm các công đức, đạt được lợi đắc cao nhất trên cõi đất, tức là quả A-La-hán, và khiến quả đất vang lên tiếng động hoan nghênh.

(còn tiếp)